

בס"ד אדר תשע"ג פברואר 2013

שנים של סבל מגיעות לסיומן
הסוף כבר באופק זה לא יאומן.

קשה לתאר שנות חיים לצד בת זוג עם OCD שפרוס על כל החיים כולם.

קשה לתאר את הרגשת החמלה והרצון לעזור לבת זוג שתפוסה בכבלי הכפייתיות ואין מושיע.

צפייה ארוכה בשעות של ניקיון, התארגנות ומצוקה, המתנות ארוכות ליציאה מהחדר או מהבית.
לראות כל כך הרבה טקסים לפני ואחרי כל דבר, לגלות אמפטיה וסובלנות למי שהכי יקר לך.

שטיפות ידיים מרובות, החלפות בגדים מרובות, שטיפת משטחים, כביסות מוגזמות, לא מארחים, לא מתארחים, בורחים מכל השתתפות באירועים, לא נוגעת כמעט בכלום בלי כפפות ניילון, לא נוגעת במשחקים של הילדים, בספרים, בעיתונים, לא יושבת על הספה (כי מישהו זר ישב שם פעם) כיסוי המיטה בניילונים כשנעדרים מהבית, חברים של הילדים בקושי מוזמנים הביתה, הולכת ושבה מהעבודה במתח וחרדה וכו' וכו' וכו'.

היום לאחר הטיפול בבן שמן - במרכז המיוחד לאוסידי - הכול אחרת החיים כמעט רגילים ונורמאליים,
אפשר להתחיל לחשוב על קריירה והתקדמות.

תודה לך אלוקים על השליחים ששלחת לעזור לנו, תודה מיוחדת על רותם הפסיכולוגית שבזכותה אויר העולם החל זורם בעורקינו במקומם של המצוקות והחרדות.

לכל הסובלים קחו לתשומת ליבכם - אין לי מה להוסיף.